

боти, но не пренебрегвайте малките. Скръбният човък не иска много; той се нуждае само от една-две утешителни думи. Ако стремежит и импулсит на всички хора сж правилни, човъчеството трѣбваше да бжде спасено досега. Всички хора, всички народи искат да спасят свѣта, да спасят човъчеството. Тѣй както хората искат да спасят свѣта, той отдавна е спасенъ, но тѣ трѣбва да се научатъ правилно да живѣятъ, да ценятъ своето спасение. Запримѣръ, лѣкарътъ спасява болния, излѣкува го, но ако не се пази, той отново заболява. Той започва да пие, да се удоволствува, да ходи по цѣли нощи, докато съвършено изгуби здравето си. Той иска да покаже предъ хората, че е герой, че отъ нищо не се страхува. Какво го очаква най-после? — Болестъ, безсилие, слабостъ, даже и смъртъ.

„Що трѣбва да речете.“ За да знаете що да речете, трѣбва да съпоставяте нѣщата правилно. При всѣко съпоставяне на нѣщата се забелязватъ главно три момента: двата сж обикновени, а единиятъ е необикновенъ — отъ него зависи правилното разглеждане, правилното решение или заключение. Този моментъ зависи отъ разумността на човѣка. Докато не дойде до този моментъ, човѣкъ живѣе като всички хора. Той води обикновенъ животъ. Виждате този човѣкъ, че яде, пие, ходи по кръчми и кафенета, за нищо не мисли. Обаче, като разглежда и съпоставя нѣщата, най-после той дохожда до разумното начало въ себе си, и отъ този моментъ решава да живѣе добре. Следователно, философията на живота се заключава, именно, въ това, да дойде човѣкъ до необикновения моментъ въ живота, до разумното начало въ себе си, до познаване на сжщественото. Щомъ дойде до този моментъ, човѣкъ вече познава не само себе си, но и хората около себе си.

„Духътъ ще ви научи.“ Где е Духътъ? Духътъ не е нито вънъ отъ човѣка, нито вътре въ него, а при това Той е въ състояние да научи човѣка. Когато се казва, че Духътъ не е нито вънъ отъ човѣка, нито вътре въ него, това подразбира, че Духътъ не се намира въ човѣшкия свѣтъ. Той не може да се ограничи съ човѣшкитѣ разбираия за живота и природата. Човѣшкиятъ свѣтъ съставя малка областъ отъ обширния свѣтъ, въ който Духътъ живѣе. Физическиятъ свѣтъ, въ който човѣкъ живѣе, съставя малка частъ отъ духовния свѣтъ, а още по-малка отъ Божествения, вследствие на което не може да се каже, че Богъ живѣе вътре или вънъ отъ човѣка. Никой не може да опредѣли мѣстото на Бога въ природата.